

ХУЛОСАИ

ШУРОИ ДИССЕРТАЦИОНИИ 6D.KOA-029-И НАЗДИ
ДОНИШГОҲИ МИЛЛИИ ТОЧИКИСТОН АЗ РӮЙИ
ДИССЕРТАЦИЯ БАРОИ ДАРЁФТИ ДАРАҶАИ ИЛМИИ
НОМЗАДИ ИЛМҲОИ ФАЛСАФА

Парвандаи аттестатсионии №_____

Қарори Шурои диссертационӣ аз 23 майи соли 2024, таҳти №28 барои сазовор донистани Зайналов Қурбон Мирзоевич ба дараҷаи илмии номзади илмҳои фалсафа аз рӯйи ихтисоси 09.00.11 – Фалсафай иҷтимоӣ

Диссертасияи Зайналов Қурбон Мирзоевич дар мавзуи «Таҳдили илмӣ-фалсафӣ ва иҷтимоии принципи антропӣ» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои фалсафа аз рӯйи ихтисоси 09.00.11 Фалсафай иҷтимоӣ дар таърихи 14-уми марта соли 2024, суратмаҷлиси №24 аз ҷониби Шурои диссертационӣ (734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 17; фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 01 феврали соли 2022 таҳти №38) ба ҳимоя қабул карда шудааст.

Довталаби дарёфти дараҷаи илмӣ, соли таваллудаш 20.07.1958. Соли 1980 факултети математика ва физикаро бо ихтисоси математика ва физика ҳатм намудааст. Аз соли 2015 то соли 2024 унвончӯи кафедраи фалсафаи Донишгоҳи давлатии Қӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ мебошад. Мавзӯи рисолаи илмии Зайналов Қурбон дар Шурои олимони муассисаи мазкур таҳти рақами №7 аз 27.02.2015 тасдиқ карда шудааст.

Роҳбари илмӣ: Ибодов Маҳмадулло Орифович – доктори илмҳои фалсафа, профессори кафедраи фалсафаи Донишгоҳи давлатии Қӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ

Муқарризони расмӣ:

Қаҳҳоров Ғаюр Ғафурович – доктори илмҳои фалсафа, профессор, сарходими илмии шуъбаи сотсиологияи Институти фалсафа, сиёsatшиносӣ ва ҳуқуқи ба номи А.Баҳоваддинови АМИТ

Абильзода Гуландом Сардор номзади илмҳои фалсафа, дотсент, мудири кафедраи психология ва сотсиологияи идоракунии Академияи давлатии идоракунии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

Муассисай пешбар – Донишгоҳи давлатии Данғара дар тақризи мусбати худ, ки аз ҷониби номзади илмҳои фалсафа, дотсент Азизов К.Ч. омода шуда, аз ҷониби мудири кафедраи фанҳои гуманитарӣ Саидов А.И. ба имзо расидааст ва аз ҷониби ректори Донишгоҳ, доктори илмҳои иқтисодӣ, профессор Ҳайров Ш.Қ. тасдик шудааст, қайд менамояд, ки диссертатсияи Зайналов Қурбон Мирзоевич дар мавзуи «Таҳлили илмӣ-фалсафӣ ва иҷтимоии принсипи антропӣ» аз рӯйи навгонии илмӣ, мубрамият, аҳамияти назариявӣ ва амалӣ доштанаш сазовори баҳои мусбат буда, ба Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдик шудааст, ҷавобгӯ аст ва муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои фалсафа аз рӯйи ихтисоси 09.00.11 – Фалсафаи иҷтимоӣ мебошад.

Мукарризони расмӣ ва муассисай пешбар бо назардошти мукаррароти бандҳои 67-70 ва 74-и Тартиби додани дараҷаҳои илми, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-уми июни соли 2021, таҳти №267 тасдик шудааст, интихоб ва таъйин гардидаанд. Интихоби мукарризони расмӣ ва муассисай тақриздиҳанда дар асоси мутахассис аз рӯйи ихтисоси 09.00.11 – Фалсафаи иҷтимоӣ буданаш ва корҳои илмӣ-таҳқиқотии онҳо ба масъалаи таҳқиқшавандай диссертатсияи Зайналов Қ.М алоқамандии зич доранд.

Зайналов Қурбон оид ба мавзуи диссертатсия 4 маводи илмӣ таҳия намудааст. Ҳамаи мақолаҳо дар маҷаллаҳои илмии тақризшавандай Комиссияи олии аттестаціонии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон чоп шудаанд. Натиҷаҳои асосии диссертатсия ва хулосаҳои таҳқиқот дар мақолаҳои илмии муаллиф инъикос ёфтаанд.

Муҳимтарин интишороти довталаб аз рӯйи мавзуи диссертатсия, ки дар маҷаллаҳои тақризшавандай КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба чоп расидаанд:

- [1-М] Зайналов, Қ.М. Назарияи таҳаввулотӣ ва принсипи антропӣ дар фалсафаи илм [Матн] / М.О. Ибодов, Қ.М. Зайналов // Паёми Донишгоҳи милии Тоҷикистон. – Душанбе, 2017. – № 3/4. – С. 154-157. ISSN 2074-1847
- [2-М] Зайналов, Қ.М. Тамоюлҳои навин дар инкишофи фалсафа ва илми мусоир (таҳлили методологӣ) [Матн] / Қ.М. Зайналов // Паёми Донишгоҳи милии Тоҷикистон. – Душанбе, 2017. – № 3/5. – С. 168-171. ISSN 2074-1847
- [3-М] Зайналов, Қ.М. Манзараи илмии олам [Матн] / Қ.М. Зайналов, М.О. Ибодов // Паёми Донишгоҳи милии Тоҷикистон. – Душанбе, 2021. – № 9. – С. 208-217. ISSN 2074-1847

[4-М] Зайналов, Қ.М. Тавсифи намудҳои гуногуни принсиipi антропӣ [Матн] / Қ.М. Зайналов / Паёми Донишгоҳи милии Тоҷикистон. – Душанбе, 2021. – № 10. – С. 223-228. ISSN 2074-1847

Ба автореферати диссертатсия аз ҷониби шаҳсони зерин тақриз навишта шуда, ба шуори диссертационӣ пешниҳод шудаанд:

Раҳимов Муҳсин Ҳусейнович – доктори илмҳои фалсафа, профессори кафедраи фанҳои ҷомеаишиносии Донишгоҳи техникии Тоҷикистон ба номи М. Осимӣ, тақриз мусбат аст.

Қурбоншоев Илҳом Ҷумахонович – номзади илмҳои фалсафа, и.в. мудири шуъбаи масъалаҳои фалсафаи диншиносии Институти фалсафа, сиёsatшиносӣ ва ҳуқуқи ба номи А. Баҳоваддинови АМИТ, тақриз мусбат аст.

Бердиев Шомурод – номзади илмҳои фалсафа, дотсенти кафедраи фалсафа ва фарҳангшиносии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ, тақриз мусбат аст.

Сатторзода Субҳиддин Начмиддин – номзади илмҳои фалсафа, муаллими калони кафедраи кори иҷтимоии факултети фалсафаи ДМТ, тақриз мусбат аст.

Ҳамаи тақризҳои ба автореферат воридгардида мусбат арзёбӣ гардида, дар онҳо баъзе эродҳои ҳусусияти ҷузъӣ дошта ва пешниҳодҳо манзур шудаанд.

Шуори диссертационӣ қайд менамояд, ки дар натиҷаи таҳқиқоти диссертационии довталаб:

- низоми мағҳумҳои назариявӣ ва ғояҳои илмӣ, ки дар асоси он робитаи мутақобилаи принсиipi антропӣ ва ғояи таҳаввулоти глобалий ба вучӯд меоянд ва таҳлили нуқтаи назаре, ки бо фаҳмиши ин мушкилиҳо алоқаманд аст, **коркард карда шудаанд**;

- исбот **карда шуд**, ки принсиipi антропӣ ва ғояи таҳаввулгароии глобалий самтҳои афзалиятноки таҳқиқи манзараи илмии оламро ташкил додаанд;

- **қайд карда мешавад**, ки дар доираи илми асри XXI таҳқиқи назарияи ноосфера ва илми нави ноогеника бартарӣ пайдо карда истодааст, ки муҳаққиқон ва коршиносон принсиipi марказии онро хираднокӣ номидаанд, ки бе риояи принсиipi мазкур, ҳифзу нигоҳдории ҳаёт ва зоти инсонӣ дар сайёраи замин номумкин аст;

- **пешниҳод карда мешавад**, ки принсиipi антропӣ на танҳо ҳамчун принсиipi қайҳоншиносӣ, астрофизикӣ, дар умум табиатшиносӣ маълум мегардад, балки аз ҳудуди он берун, аз ҷумла, дар методологияи илмӣ,

илмҳои фалсафа ва иҷтимоӣ-гуманитарӣ мавриди истифода қарор гирифта истодааст;

- муайян карда шуд, ки дар доираи таҳқиқоти кайҳоншиносӣ, астрофизикӣ, физикӣ ва биологӣ, ки қонунҳо, принсипҳо ва равандҳои таҳаввулот на танҳо ба сайёраи замин, балки ба дигар сайёраҳо, галактикаҳо ва умуман, Коиноти том хос мебошанд. Дар ин замина, ҳулосаҳои рисола дар ташаккули консепсияҳои нави илмӣ барои илмҳои биологӣ, кимиёвӣ, астрофизикӣ, табиатшиносӣ, фалсафӣ ва ғайра хизмат менамояд.

Аҳаммияти назариявии таҳқиқоти диссертационӣ бо он асоснок карда шудааст, ки дар маводи васеи фанҳои физика, астрофизика, кайҳоншиносӣ, астрономӣ, биология, антропология, синергетика ва тамоюли байнифаний мақоми фалсафӣ ва методологии принсипи антропӣ ва ғояи таҳаввулоти глобалий дар низоми манзараи илмии олам асоснок карда шудааст. Натиҷаҳои бадастомада барои муайян намудани ҳамбастагии табиати зинда ва ғайризинда, паҳн гардидани ҳаёт дар Коинот, таносуби инсон ва Коинот, мавҷудияти дастаи коинотҳо Мултиверс, барои коркарди назарияи ноосфера имкон медиҳанд.

Дар диссертация муаллиф ақида дар бораи он, ки таҳқиқи ҳамбастагии принсипи антропӣ ва ғояи таҳаввулотгарои глобалий ҳатман ба зарурати коркарди асосҳои иҷтимоӣ-фалсафии назарияи нави ноосфера (кураи хирад) оварда мерасонад. Имрӯз, инсоният дар иҳотаи ҳатарноки мушкилоти глобалии замони мусоир қарор дорад ва меҳоҳад ҳамбастагӣ ва ягонагии худро бо табиат ва Кайҳони бузург аз мавқеи хирад ба таври воқеӣ муайян намояд, баён кардаанд.

Мазмуни таърихӣ, таҳаввулотӣ, методологӣ, ҷаҳонбинӣ, байнифаний, антропокайҳонӣ, антропоэкологӣ ва арзишии принсипи антропӣ ва таҳаввулоти глобалий муфассал **муайян карда шудаанд**.

Омӯхта шудааст, ки ба таври кулӣ тафъир додани ақидаи антропӣ дар зери таъсири таълимоти Н. Кузанский, Н. Коперник, Ч. Бруно ва И. Кант ба амал омада, давраи ниҳоят муҳими пайдоиши принсипи антропиро фалсафаи космизми рус ташкил додааст. Асосноккунии асосҳои илмию назариявии космизми рус дар фалсафаи ноосферогенези В.И. Вернадский ба амал меояд. Ақидаи асосии фалсафии монандӣ ва алоқамандии инсон ва Кайҳон ҳамчун намуди физикии принсипи антропӣ дар солҳои 60-уми асри XX пайдо мегардад. Асосҳои иҷтимоӣ-фалсафии раванди таҳаввули ноосферогенез аз ҷониби олимон Л.Б. Баженов, Ю.В. Балашов, Г.В. Гивишвили, П. Дэвис, Р.Г. Идлис, В.П.

Казначеев ва дигарон таҳқиқоти арзишманд гузаронида шудааст. Вобаста ба ҷанбаҳои гуногуни гояи таҳаввултгарои глобалий, принсипи антропӣ ва назарияи ноосфера таҳқиқоти муҳакқикӣ ватани А. Турсунов, М. Музаффарӣ, Н. Сайд, Ҳ. ва дигарон баҳшида шудааст.

Пешниҳод гардид, ки дар охири асри XX ва ибтидои қарни XXI инқилоби муосири илмӣ сурат гирифтааст. Агар дар илми ғайрикласикий таҷдиди таърихӣ ғолибан дар илмҳои фалсафа, иҷтимоӣ-гуманитарӣ, таъриҳ, фарҳангшиносӣ ва амсоли онҳо истифода шуда бошанд, пас, дар марҳалаи баъдигайрикласикии он донишҳои кайҳоншиносӣ, астрофизика, физикаи зарраҳои элементарӣ, генетикаи молекулявӣ, информатика, технология ва ғайра истифода бурда шуда истодааст.

Баррасии эътиомнокии натиҷаҳои таҳқиқ нишон доданд, ки эътиомнокӣ ва саҳҳияти натиҷаҳои илмии ба даст омада бо заминай омӯзиши ҳамаҷонибаи шумораи зиёди сарчашмаҳои илман асоснокгардида, бо усули муносибати мунаzzам, инчунин бо таҳлили шароитҳои объекти таҳқиқот, маҷмуи методҳои диалектикаӣ, объективӣ, таърихӣ, мантиқӣ, муқоисавӣ ва равиши низомнокӣ муайян мегардад.

Саҳми шахсии довталаби дараҷаи илмӣ бо сатҳи навгонии илмии диссертационӣ, нуктаҳои илмӣ, ки ба ҳимоя пешниҳод мешаванд, мақолаҳои илмӣ, ҳамчунин тарзи навишт, масъалагузорӣ ва услуби диссертация ифода меёбад. Диссидент дар тасниф ва таҳқиқи ҷобаҷузории мавод дар бобҳо, коркарди маълумоти бадастомада ва таҳлили натиҷаҳо, ҷамъбасту хулоسابарориҳо бо сабки баёни фаҳмо ва мушахҳас саҳм гузаштааст.

Дар маҷлиси Шурои диссертационӣ қарори сазовор доностани Зайналов Қурбон Мирзоевич бо дараҷаи илмии номзади илмҳои фалсафа аз рӯи иҳтиноси 09.00.11 – Фалсафаи иҷтимоӣ қарор қабул кард.

Ҳангоми гузаронидани овоздихии пинҳонӣ дар Шурои диссертационӣ 10 нафар иштирок доштанд, аз ҷумла докторони илм 3 нафар аз рӯи иҳтиноси диссертацияи баррасишаванда. Аз 15 нафар ҳайати умумии Шуро, овоз доданд: тарафдор – 9 нафар, муқобил – 1 нафар, бюллетенҳои беътибор –

Раиси Шурои диссертационӣ,
доктори илмҳои фалсафа., профессор Махмадизода Н.Д.

Котиби илмии Шурои диссертационӣ,
доктори илмҳои фалсафа Муминов А.И.

